

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1447/2018
22.01.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић, Биљане Синановић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. Кривичног законика (КЗ), одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Срђана Миковића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Панчеву 2К 34/17 од 10.10.2018. године и Кв 170/18 од 09.11.2018. године, у седници већа одржаној 22.01.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Срђана Миковића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Панчеву 2К 34/17 од 10.10.2018. године и Кв 170/18 од 09.11.2018. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Панчеву 2К 34/17 од 10.10.2018. године, одређено је да трошкови окривљеног АА које је имао за одбрану, у износу од 1.493.246,00 динара, падају на терет буџетских средстава суда, те је наложено рачуноводству Вишег суда у Панчеву, да наведене трошкове исплати окривљеном у року од 60 дана од дана правноснажности наведеног решења, на рачун ближе одређен у изреци.

Решењем Вишег суда у Панчеву Кв 170/18 од 09.11.2018. године, делимично је уважена жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Срђана Миковића, па је преиначено решење Вишег суда у Панчеву 2К 34/17 од 10.10.2018. године, и то тако што су утврђени трошкови одбране окривљеног АА у износу од 1.853.246,00 динара, као и трошкови жалбе на решење Вишег суда у Панчеву 2К 34/17 од 10.10.2018. године, у износу од 22.500,00 динара, односно укупно 1.875.746,00 динара, за које је одређено да се имају исплатити из буџетских средстава суда, те је наложено рачуноводству суда да наведени износ исплати окривљеном АА, у року од 60 дана од дана пријема наведеног решења, на рачун окривљеног ближе означен у изреци решења.

Против наведених правноснажних решења, бранилац окривљеног АА, адвокат Срђан Миковић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, преиначи побијана решења, те окривљеном досуди трошкове на име одбране у износу од 2.625.855,85 динара (што представља разлику до укупно траженог износа од 4.479.101,85 динара), затим трошкове на име састава жалбе на првостепено решење у износу од још 22.500,00 динара (што представља разлику до укупно траженог износа од 45.000,00 динара), као и трошкове на име састава захтева за заштиту законитости у износу од 90.000,00 динара или укине побијана решења у делу у коме није усвојен поднети захтев за накнаду трошкова и списе предмета врати Вишем суду у Панчеву на поновно одлучивање. Бранилац је предложио да буде обавештен о седници већа, у смислу члана 488. став 2. ЗКП.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, таксативно су набројане повреде закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и поступку пред апелационим судом, а које представљају разлоге из којих овлашћено лице (члан 483. ЗКП) може поднети захтев за заштиту законитости – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, наводи повреду закона, а да притом у захтеву не опредељује конкретну ниједну повреду закона, која у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, већ хронолошки износи ток жалбеног поступка пред Вишим судом у Панчеву, оспоравајући притом чињеничне закључке суда у погледу висине и начина обрачуна тражених трошкова, закључујући да су сви захтевани трошкови на име разговора браниоца са окривљеним који се налазио у притвору, били неопходни, затим да је сваки поднесак такође био неопходан, као и да је суд погрешно утврдио да трошкови на име састава жалбе на првостепено решење, представљају трошкове на име састава необразложеног поднеска – којим наводима, бранилац суштински оспорава чињенично стање утврђено побијаним решењима.

Како погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, то је захтев браниоца окривљеног АА, оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Марина Пандуровић, с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић